

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

05 decembrie 2017

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 19 ianuarie 2016 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2016, declarate de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Gavriliță Vitalie și avocatul Mocanu Sergiu în numele inculpaților

Stoinov Ivan Xxxxx, născut la xxxxxx, originar din Xxxxxxx, regiunea Xxxxx, r-nul Xxxxxxx, s.Xxxxxxxx, domiciliat în mun.Xxxxxxx, str.Xxxxxxxxxxxx, viza de domiciliu mun.Xxxxxxx, str.Xxxxxxxxxxxx,

Mocanu Liliana Xxx, născută la xxxxxx, originară din s.Xxxxxxxxxxxx, r-nul Xxxxxxx, domiciliată în mun.Xxxxxxx, str.Xxxxxxxxxxxx, și

Mocanu Stela Xxx, născută la xxxxxx, originară din s.Xxxxxxxxxxxx, r-nul Xxxxxxx, domiciliată în mun.Xxxxxxx, str.Xxxxxxxxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 25.02.2015 - 19.01.2016;
2. Instanța de apel: 18.03.2016 - 12.12.2016;
3. Instanța de recurs: 12.09.2017 - 05.12.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 19 ianuarie 2016, Stoinov Ivan, Mocanu Liliana și Mocanu Stela învinuiți de comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal, au fost achitați pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală, inculpații Stoinov Ivan, Mocanu Liliana și Mocanu Stela au fost învinuiți de faptul că, la 16 octombrie 2010, în intervalul de timp 19.00 - 20.00, împreună și prin înțelegere prealabilă, aflându-se în scara blocului locativ din mun.Chișinău, str.Xxxxxxxxxxxx, în fața apartamentului nr.xx, i-au aplicat lui Balagura Marcel multiple lovituri cu pumnii și picioarele în regiunea feței, capului și cutiei toracice, cauzându-i acestuia fractura falangei proximale degetului I al mâinii drepte, fractura oaselor nazale fără deplasare, traumă craniu-cerebrală închisă, manifestată prin comoție cerebrală, excoriație a capului care,

conform raportului de expertiză medico-legală nr.2573/D din 23.11.2010, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și, în baza acestui criteriu, în comun, se califică drept vătămare corporală medie.

3. Împotriva sentinței au declarat apel procurorul și partea vătămată M.Balagura, care au solicitat:

- procurorul, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care I.Stoinov să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal la 6 ani închisoare în penitenciar de tip închis, L.Mocanu și S.Mocanu să fie recunoscute vinovate și condamnate în baza art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal la câte 5 ani închisoare fiecare în penitenciar de tip închis, cu suspendarea pedepsei pe un termen de probă de 5 ani, invocând că instanța a pus la baza sentinței de achitare doar declarațiile inculpaților, examinându-le unilateral, fără a le corobora cu alte probe din dosar; - instanța a apreciat critic declarațiile martorilor P.Pavalati și A.Dumitrașco, cât și a părții vătămate M.Balagura, indicând că ultimul și-a cauzat vătămarile corporale prin automutilare; - instanța neîntemeiat a concluzionat din declarațiile inculpaților că partea vătămată este o persoană agresivă și provocatoare; - instanța a neglijat prevederile art.394 alin.(4) Cod de procedură penală;

- partea vătămată, casarea acesteia cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care I.Stoinov, L.Mocanu, S.Mocanu să fie recunoscuți culpabili în comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal, pe motiv că vina inculpaților este dovedită pe deplin prin declarațiile sale și ale martorilor și prin probele scrise ale cauzei penale; - declarațiile martorului A.Dumitrașco, care a relatat că dânsul este o persoană conflictuală și că nu a văzut urme de violență, urmează a fi apreciate critic, deoarece la materiale cauzei este caracteristica sa, fiind caracterizat pozitiv și fișa de observație nr.19354, care conformă că a fost internat în spital; - declarațiile martorului C.Balagura urmează a fi apreciate critic, deoarece a fost speriată și influențată de mama ei; - dânsul a depus plângere la poliție doar la 03.11.2010, deoarece a fost internat în spital, fiind în imposibilitate de a se deplasa la organele competente; - cu ordonanța de protecție din 05.10.2010, a făcut cunoștință la 16.10.2010.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2016, apelurile declarate de către procuror și partea vătămată M.Balagura au fost admise parțial, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

I.Stoinov a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, cu liberarea lui de pedeapsă în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală prevăzut de art.60 Cod penal.

L.Mocanu și S.Mocanu au fost achitate pe faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, dispunându-se încasarea de la I.Stoinov în beneficiul lui M.Balagura a prejudiciului moral în mărime de 5000 lei, iar cel material a fost admis în principiu, urmând ca asupra cuantumului să se expună instanța civilă.

Instanța de apel a constatat că Stoinov Ivan, la 16 octombrie 2010, între ora 19.00-20.00, aflându-se în scara blocului locativ din mun.Chișinău, str.XXXXXXXXXXXXXXXXXX, în fața apartamentului nr.xx, i-a aplicat lui Balagura

Marcel, multiple lovituri cu pumnii și picioarele în regiunea feței, capului și cutiei toracice, cauzându-i acestuia fractura falangei proximale degetului I al mâinii drepte, fractura oaselor nazale fără deplasare, traumă craniu-cerebrală închisă, manifestată prin comotie cerebrală, excoriație a capului care, conform raportului de expertiză medico-legală nr.2573/D din 23.11.2010, se califică drept vătămare corporală medie.

În motivarea soluției instanța de apel a indicat că prima instanță nu a dat apreciere corectă probelor administrate și circumstanțelor cauzei, nu le-a examinat conform art.101 Cod de procedură penală și incorect a ajuns la concluzia privind nevinovăția inculpatului I.Stoinov în comiterea infracțiunii imputate.

De asemenea, instanța de apel a indicat că, deși inculpatul I.Stoinov nu-și recunoaște vina în cele incriminate, vinovăția acestuia este dovedită prin probele verificate cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, și anume prin declarațiile inculpaților I.Stoinov, L.Mocanu și S.Mocanu, a părții vătămate M.Balagura, a martorilor C.Balagura, P.Pavalati, V.Pacivovschi, A.Dimitrașco, a expertului S.Tighineanu, cât și prin actele cauzei – plângerea din 03.11.2010 a lui M.Balagura, rapoartele de expertiză medico-legale nr.2725/D, nr.214/D din 23.11.2010, 23.10.2012, procesele-verbale de confruntare dintre M.Balagura și I.Stoinov, L.Mocanu, S.Mocanu din 27.12.2010, 22.10.2010, dintre martorul P.Pavalati și I.Stoinov din 27.12.2010.

Instanța a menționat că probele enumerate supra, în ansamblu, confirmă vinovăția lui I.Stoinov în comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, deoarece conținutul acestora indică incontestabil asupra faptului că, anume inculpatul, în urma conflictului iscat, i-a aplicat părții vătămate mai multe lovituri în regiunea feței, capului și i-a fracturat degetul I al mâinii drepte, fractură ce se califică drept vătămare corporală medie, iar nerecunoașterea vinovăției, nu constituie temei pentru achitare. Declarațiile inculpatului, precum că dânsul nu a comis infracțiunea, instanța le-a apreciat drept o metodă de autoapărare întru evitarea pedepsei penale.

Consecvent, instanța de apel a apreciat critic versiunea, precum că fracturarea falangei proximale a degetului părții vătămate a avut loc ca urmare a acțiunilor simultane a trei persoane, astfel încât instanța de apel a considerat ca dovedită integral vinovăția lui I.Stoinov în provocarea vătămarilor corporale medii lui M.Balagura, manifestate prin fractura falangei proximale degetului I al mâinii drepte.

La fel, instanța de apel a considerat eronată concluzia primei instanțe, precum că M.Balagura a fost cel ce a inițiat conflictul prin înjurături și agresiune față de I.Stoinov, prin acțiuni ilegale și abuzive, deoarece în contextul infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, pentru calificarea infracțiunii nu are semnificație cine inițiază conflictul.

Instanța de apel a indicat că prima instanța greșit a concluzionat că partea vătămată ar fi putut singur să-și cauzeze leziunile corporale depistate, sau ar fi putut prezenta expertilor radiografiile altor persoane, dându-le drept ale sale, deoarece soluția unei instanțe nu poate fi bazată pe presupuneri, ci urmează să fie întemeiată doar pe probe certe, veridice, pertinente și concludente. Iar concluzia eronată a primei instanțe în acest sens este combătută prin raportul de expertiză medico-legală nr.214/D din 23.10.2012, potrivit căruia leziunile corporale depistate la M.Balagura se află în zone accesibile pentru mâna proprie, dar nu sunt caracteristice pentru automutilare, unele din aceste leziuni corporale (echimoze și excoriații în regiunea genunchiului

drept) au putut fi cauzate în urma căderii libere (unice) a corpului din poziție ortostatică pe un obiect dur contondent. Mai mult, instanța de apel a conchis că, prima instanță neîntemeiat a apreciat critic și raportul de expertiză medico-legală nr.2573/D din 01.11.2010, deoarece expertiza presupune cunoștințe speciale ale unui specialist, care pot fi contestate doar de către un alt specialist în domeniu, fiind efectuată în conformitate cu legislația procesual-penală în vigoare, astfel încât nu există nici un motiv de a ignora concluziile raportului de expertiză și de a le exclude din suportul probatoriu al sentinței.

Totodată, instanța de apel a constatat necesitatea achitării inculpatelor L.Mocanu și S.Mocanu de sub învinuirea adusă, pe motiv că în acțiunile lor lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, excluzând astfel din încadrarea juridică a acțiunilor lui I.Stoinov agravanta de la alin.(2) lit.e) art.152 Cod penal - comisă de trei persoane. Astfel, instanța de apel a considerat eronată concluzia primei instanțe de achitare a inculpatelor S.Mocanu și L.Mocanu, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, deoarece inculpatele urmau să fie achitate pe motiv că în acțiunile lor nu sunt întrunite elementele infracțiunii.

În concluzie, instanța de apel a conchis că vina lui I.Stoinov de comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, este cert dovedită, însă acesta urmează a fi liberat de pedeapsă penală, în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală, în temeiul art.60 Cod penal, dat fiind faptul că de la momentul comiterii infracțiunii - 16.10.2010 și până la pronunțarea hotărârii - 12.12.2016, au trecut mai mult de 5 ani.

Referitor la acțiunea civilă, instanța de apel, reținând prevederile art.387 alin.(3) Cod de procedură penală, a considerat necesar de a admite în principiu prejudiciul material, urmând ca asupra cuantumului să se expună instanța civilă, deoarece partea vătămată a solicitat încasarea prejudiciului material cauzat în mărime de 6197,84 lei, însă nu a putut prezenta probe certe ce ar confirma cunatumul prejudiciului material cauzat.

Prejudiciul moral solicitat în mărime de 200000 lei, instanța de apel l-a considerat exagerat, încasând astfel de la I.Stoinov în beneficiul lui M.Balagura suma de 5000 lei, la stabilirea căruia instanța a luat în considerare gravitatea suferințelor pricinuite, dar și starea materială a inculpatului.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești au declarat recursuri:

- procurorul care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, pe motiv că instanța a apreciat incorect și formal probele prezentate; - instanța a încălcat prevederile art.384 alin.(4) Cod de procedură penală, deoarece la baza hotărârii au fost puse declarațiile date de inculpați în calitate de bănuți; - instanța neîntemeiat a apreciat critic declarațiile date de partea vătămată și de martorii P.Pavalati și A.Dumitrașco, cât și celelalte probe scrise; - instanța nu a încadrat corect acțiunile inculpaților;

- avocatul S.Mocanu în numele inculpaților I.Stoinov, L.Mocanu și S.Mocanu care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței, invocând că declarațiile părții vătămate sunt eronate, ele nereflectând situația de fapt care a avut loc; - partea vătămată a fost cea care l-a agresat pe inculpatul I.Stoinov, fapt confirmat prin raportul de examinare medico-legală nr.5311 din 18.10.2010; - partea vătămată a

depus plângere la organele competente peste 17 zile de la data producerii incidentului, după ce inculpații au depus plângeri pe marginea acțiunilor ilegale a acestuia, care a încălcat ordonanța de protecție din 10.02.2010, care îi interzicea vizitarea domiciliului lui S.Mocanu; - declarațiile date de martorul C.Balagura în care a relatat ca I.Stoinov l-a maltratat pe M.Balagura au fost date sub presiunea și la indicația părții vătămate; - rapoartele de expertiză medico-legale nr.2573/D din 01.11.2010 și nr.2725/D din 23.11.2010, urmează a fi apreciate critic, deoarece contravin raportului de expertiză în comisie; - partea vătămată este medic de profesie, astfel având cunoștințele necesare putea să se automutileze; - martorul A.Dumitrașco a indicat că partea vătămată nu avea urme de violență; - martorul P.Pavalati a dat declarații contradictorii indicând că bătaia a avut loc în bloc apoi în fața blocului; - prezentarea spre recunoaștere a persoanelor a avut loc cu încălcări, mai mult P.Pavalati nu a putut să recunoască inculpatele; - apărarea consideră că partea vătămată a dat declarații false, mai mult pe numele lui este o altă cauză penală privind darea declarațiilor false; - instanța de apel nu a analizat cumulul de probe prezentate; - urmează a declara nulă ordonanța procurorului din 24.09.2013, prin care s-a declarat nulă ordonanța de suspendare a urmăririi penale din 23.01.2013, cu reluarea urmăririi penale și anularea ordonanței de scoatere de sub urmărirea penală și încetarea urmăririi penale în privința lui I.Stoinov, L.Mocanu și S.Mocanu; - ca urmare a emiterii ordonanței din 24.09.2013, adjunctul Procurorului General, A.Pîntea, și-a depășit împuternicirile; - sentința primei instanțe a fost contestată doar în latura penală astfel, în latura civilă sentința este irevocabilă.

6. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia părții vătămate M.Balagura, expusă în referință, prin care a solicitat respingerea recursului avocatului S.Mocanu declarat în numele inculpaților I.Stoinov, S.Mocanu și L.Mocanu, ca fiind inadmisibil, Colegiul penal consideră că recursurile urmează a fi admise din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel, sau cercetează suplimentar probele administrate în instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar și poate administra, la cererea părților, orice probe noi pe care le consideră necesare, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sânt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal constată că aceste prevederi legale deși sânt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauzei în ordine de apel.

După cum rezultă din actele cauzei, prima instanță cercetând și apreciind în ansamblu probele administrate în cauză, a conchis că inculpații urmează a fi achitați, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întru-cât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral, atât în fapt, cât și în drept, de către jurisdicția de al doilea grad asupra hotărârii primei instanțe. În baza apelului se face o nouă judecată în fond a cauzei, apreciindu-se probele din dosar, utilizându-se și posibilitatea administrării de noi probe.

În cazul examinat, instanța de apel, casând sentința în privința inculpaților, a pus la bază o altă apreciere a probelor, decât cea dată de către prima instanță și în special declarațiilor părții vătămate, a martorilor P.Pavalati, C.Balagura și A.Dumitrașco, cât și probelor scrise, ajungând la concluzia că fapta comisă de I.Stoinov întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, iar cea a inculpaților L.Mocanu și S.Mocanu nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal.

Calificând fapta lui I.Stoinov și achitând inculpatele L.Mocanu și S.Mocanu din alte motive decât prima instanța, în baza acestei norme penale, instanța de apel urma ca, în conformitate cu prevederile art.394 și 417 Cod de procedură penală, deoarece s-a rejudecat cauza după regula primei instanțe, să constate, probele pe care se întemeiază concluziile instanței și motivele pentru care instanța a respins alte probe.

Din conținutul deciziei rezultă că o astfel de constatare și întocmire a deciziei nu s-a efectuat. Rejudecând cauza și pronunțând o nouă hotărâre în privința lui I.Stoinov instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de partea acuzării în acest sens, limitându-se la o analiză generală, superficială a probelor, indicând că „reieșind din declarațiile participanților la proces, anume I.Stoinov a fost cel care i-a cauzat vătămarea medie a integrității corporale. Prin urmare însăși partea vătămată indică că fractura la deget i-a fost cauzată anume de către I.Stoinov, ceea ce obiectiv și categoric infirmă versiunea părții vătămate, precum că toți trei inculpați - I.Stoinov, S.Mocanu, L.Mocanu, i-au cauzat vătămarile corporale medii” (f.d. 227, v.4).

Pe când, conform rapoartelor de expertiză medico-legală nr.2725 din 15.10.2010 și nr.214/D din 23.10.2012, a fost confirmat faptul că în baza documentelor medicale prezentate la M.Balagura s-a constatat: *traumă cranio-cerebrală închisă, manifestată prin comoție cerebrală; fractura falangei proximale degetului I al mâinii drepte; fractura oaselor nazale fără deplasare; echimoză în regiunea parietală dreapta; echimoze și excoriații în regiunea hemitoracelui drept; echimoză în regiunea coapsei pe dreapta; echimoze și excoriații în regiunea genunchiului stâng, vătămări corporale produse prin acțiunea traumatică cu obiect contondent dur cu suprafața de interacțiune limitată, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu, în comun, se califică ca vătămare corporală medie* (f.d.45 v.1, 34-43 v.3).

Reieșind din descriptivul deciziei, rezultă că instanța a constatat faptul că inculpatele S.Mocanu și L.Mocanu au fost implicate în conflict, indicând că „*deși s-a constatat că ambele inculpate au participat la conflict, nu a fost dovedit că ele i-au*

cauzat lui Balagura Marcel vătămare medie... - fractura falangei proximale degetului I al mâinii drepte... ”.

Prin urmare, instanța de apel a reținut doar faptul că părții vătămate i-a fost fracturat falanga proximale degetului I al mâinii drepte, fără a examina și aprecia toate probele cauzei penale, inclusiv concluziile rapoartelor de expertiză medico-legală sus menționate, care indică asupra faptului că lui M.Balagura i-au mai fost cauzate și alte vătămări corporale, care toate în ansamblu se califică ca vătămări corporale medii și care, potrivit declarațiilor părții vătămate, i-au fost cauzate de toți trei inculpați.

Astfel, instanța a dat o apreciere selectivă probelor cauzei, inclusiv declarațiilor părții vătămate, pe când acesta a indicat că *în timp ce I.Stoinov îl lovea cu pumnul, paralel simțea și un șir de lovituri mai slabe în cap din partea mâinii sale drepte, aplicate de către S.Mocanu, mai mult dânsa i-a aplicat și o palmă în regiunea feței din partea stângă. Ulterior, în timp ce era bătut de I.Stoinov în regiunea abdomenului, concomitent primea lovituri în regiunea cutiei toracice și gâtului de la S.Mocanu și L.Mocanu.*

La fel, superficial instanța de apel a apreciat și declarațiile martorului ocular P.Pavalati, care a relatat că *auzind gălăgie - strigăte de bărbați și femei, a intrat în bloc, unde a văzut între etajele I și II două femei și un bărbat care îl băteau pe un alt bărbat, care era culcat la pământ cu mâinile după cap apărându-se de lovituri, și toți trei îl loveau cu mâinile și picioarele peste tot corpul.*

Astfel, instanța de apel a făcut o selectare a probelor din dosar și, în așa mod, a tras concluzia pripită că acțiunile inculpatelor S.Mocanu și L.Mocanu nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzută de art.152 alin.(2) Cod penal, iar fapta comisă de I.Stoinov întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal. La fel, instanța de apel ajungând la asemenea concluzie, urma să verifice circumstanțele cauzei în ansamblu, totodată să verifice toate probele administrate și prezentate în cauză, în confirmarea atât a vinovăției, cât și a nevinovăției inculpaților în cele incriminate și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate.

Colegiul enunță că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concluziile și utilitatea acestora. De menționat că proba trebuie apreciată și după veridicitatea acesteia. Veridicitatea probelor poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către instanță cu realitatea pe care o probează această dată. Toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punctul de vedere al coroborării lor.

La acest capitol Colegiul evidențiază că, instanța de apel deși a redat în hotărârea sa declarațiile părții vătămate și a martorilor, însă ele nu au fost analizate, cu argumentarea desfășurată a concluziilor sale, fiind doar constatată aprecierea critică a acestora, fapt ce contravine prevederilor art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, ca apoi să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității probei respective, expunând temeiul respectiv în decizia sa. Ca urmare, probele enunțate nu au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile făcute de instanța de apel sunt formale, premature, care nu rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

Concluzionând cele expuse mai sus, Colegiul constată că argumentul acuzării referitor la faptul că instanța de apel nu a dat apreciere probelor administrate pe caz și-a găsit confirmare, astfel, baza probatorie propusă de partea acuzării și partea apărării în cadrul acestei cauze penale, urmează a fi verificată de către instanța de apel la ședințele de judecată publice, cu respectarea drepturilor procesuale ale persoanelor

implicate pe caz, respectându-se principiul contradictorialității procesului penal și legalității armelor în proces, ceea ce nu a fost efectuat.

Colegiul conchide că temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, invocate de recurenți, persistă în cauză.

Astfel, instanța de recurs consideră că erorile comise nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, deoarece aceasta nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelurile cu încălcarea prevederilor procesuale penale la pronunțarea hotărârii judecătorești, decizia instanței de apel în cauza dată urmează a fi casată, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

Rejudecând cauza, instanța de apel urmează să ia în considerație cele expuse în prezenta decizie, să înlăture încălcările de lege menționate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate atât în apelurile declarate, cât și în recursuri în limita competenței, apreciind toate probele în strictă conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în urma căreia să adopte o hotărâre legală, întemeiată și motivată, în conformitate cu prevederile art.414, 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(4), 434, art. 435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Gavriliță Vitalie și avocatul Mocanu Sergiu în numele inculpaților Stoinov Ivan, Mocanu Liliana și Mocanu Stela, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2016, în cauza penală în privința lui Stoinov Ivan, Mocanu Liliana și Mocanu Stela și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Decizia motivată pronunțată integral la 28 decembrie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun